

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/02206-0/2022	
Erkezett: 2022. SZEPTEMBER 27. útján [Abtv. 55. § (2) bekezdés]	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 9 db	<i>Ju'</i>

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Spronz Júlia (székhely: [REDACTED])

[REDACTED] a mellékletként P1 szám alatt csatolt meghatalmazás alapján [REDACTED]

[REDACTED] indítványozó („Indítványozó”) képviselőként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 51.Pkf.632.779/2022/4. szám alatt hozott jogerős, eljárást lezáró végzéssel szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék végzését – az elsőfokú végzés érintetlenül hagyásával – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mivel az sérti az Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi életéhez, valamint kapcsolattartásához, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt bírósághoz forduláshoz, illetve tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Indítványomat az alábbiakra alapozom:

I. Tényállás

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 40.Pk.500.094/2022/5. számú, 2022. április 14. napon kelt végzésével elrendelte az Indítványozó [REDACTED] napján született [REDACTED] nevű nevelt gyermekével a 2022. február 19. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását a Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztály 2020. február 20. napján kelt BP-14/104/00525-4/20. számú – és a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint másodfokú gyámhatóság BP/0506/379-2/2020. számú másodfokú határozata folytán 2020. október 21. napján véglegessé vált – határozata alapján. A bíróság felhívta továbbá a gyermeket gondozó szülőt, az Indítványozó korábbi élettársát, [REDACTED] hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget, valamint felhívta a kérelmezettet a 2022. február 19. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás pótlására a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2022. augusztus 19. napjáig.

[2] Az eljárás alapjául a 2022. február 19. napra előírt kapcsolattartási kísérlet szolgált, melynek alkalmával az Indítványozó nevelt lánya, [REDACTED] szülői kíséretben 10 órakor megjelent a [REDACTED] Családsegítő-és Gyermekjóléti Központ által működtetett kapcsolatügyelet épületében. A kapcsolatügyeleti mediátor bekísérte a gyereket a szobába, aki beállt a sarokba háttal a nevelőszülőnek (Indítványozó), valamint a mediátornak is. Az Indítványozó a legtávolabbi ponton helyezkedett el a szobában időt és teret hagyva a gyermeknek, a mediátor leült és hívta [REDACTED] hogy üljön le ő is, míg az Indítványozó közben direkt távolabb tartózkodott, hogy ezzel is segítse a helyzet

[REDACTED]

alakulását [REDACTED] nem volt hajlandó leülni és továbbra sem válaszolt sem az Indítványozónak, sem a mediátornak. A szakember [REDACTED] mögé tolt egy széket, hogy legalább üljön le és ne álljon az általa felvett kényelmetlen pózban, de a kislány minden kapcsolatfelvételi kísérletet ignorált. Az Indítványozó kedvesen beszélt hozzá, elmondta, hogy mennyire örül, hogy láthatja, kérte, hogy játsszanak együtt, és játék közben beszélgetniük sem muszáj. Szokás szerint vitt magával kétféle társasjátékot, valamint színező füzetet és zselés filctoll készletet, hátha [REDACTED] elkezd játszani vele, de próbálkozása nem járt sikerrel. Ezt követően mesélt [REDACTED] a munkájáról, ezzel kapcsolatban kérdezte, de választ a kérdéseire nem kapott. Majd arról mesélt [REDACTED] hogy mennyire hiányzik a rokonainak, a barátainak, akikkel a gyermek régebben szoros kapcsolatban állt [REDACTED] ekkor se szó, se beszéd kirohant a szobából és nem jött vissza többet.

[3] A fentiek alapján az első fokon eljáró bíróság végzésében megállapította, hogy a gyermeket gondozó szülő (a továbbiakban: Kérelmezett) a kapcsolattartásra nem készítette fel megfelelően a kislányt, ezért az a határozat szerint nem valósult meg, mivel, hogy *„nem tekinthető megvalósultnak a kapcsolattartás, ha a gyermek fizikailag ugyan jelen van, de mentálisan és érzelmileg mereven elzárkózik, ezért nem lehet vele kommunikálni.”* A bíróság a Kérelmezett terhére értékelte azt is, hogy a gyermek édesapja a kapcsolattartás idejére nem hagyta el a családsegítő területét.

[4] E végzés ellen Kérelmezett fellebbezett, elsődlegesen kérve annak megváltoztatását akként, hogy a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelmet utasítsák el, másodlagosan kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Az Indítványozó a fellebbezési ellenkérelmében a végzés helyben hagyását kérte annak helyes indokainál fogva. A fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék járt el és a támadott határozattal, azaz az **51.Pkf.632.779/2022/4. számon 2022. június 23-án kelt, az Indítványozó jogi képviselője által 2022. július 15. napon kézhez vett végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 40.Pk.500.094/2022/5. számú végzését megváltoztatva a kérelmet elutasította, s a Kérelmezett első és másodfokú eljárási költségeinek viselésére kötelezte az Indítványozót.**

[5] A másodfokú bíróság a döntését azzal indokolta, hogy az Indítványozó a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály BP/0506/379-2/2020. számú, 2020. október 21. napján kelt másodfokú végleges határozatára alapította a végrehajtási kérelmét, e határozatot azonban a Fővárosi Törvényszék a **2.K.701.418/2021/70. számú ítéletével – az elsőfokú végzés meghozatalát követően, de a másodfokú eljárás folyamatban léte alatt - megsemmisítette és Budapest Főváros Kormányhivatalát új eljárásra kötelezte. S mivel a Fővárosi Törvényszék a másodfokú gyámhatósági határozatot visszaható, ex tunc hatállyal semmisítette meg, így a másodfokú bíróság álláspontja szerint a végrehajtás elrendelésének feltételei nem állnak fenn a tárgyban kapcsolattartási alkalmat illetően, mivel nincsen végrehajtandó határozat.** A másodfokú bíróság ítéletében hangsúlyozza, *„a Bpnt. [a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény, az Indítványozó betoldása] 22/A. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a bíróság vagy a gyámhatóság határozatának végrehajtását lehet elrendelni. A Bpnt. 22/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását – végrehajtható okirat kiállítása nélkül – végzéssel rendeli el. A fenti jogszabályi rendelkezés egyértelmű, a kapcsolattartásra vonatkozó*

határozatban foglaltak megszegése esetén kérhető a határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése a sérelmezett, konkrét kapcsolattartási alkalom tekintetében.

[6] Az ügy előzményeként előadni kívánom, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatalának Gyámügyi Osztálya a 2020. február 20. napján kelt BP-14/104/00525-4/2020. számú határozatával szabályozta az Indítványozó mint nevelőszülő és a [REDACTED] napján született [REDACTED] nevű gyermeke közötti kapcsolattartást. A Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya, mint másodfokú gyámhatóság a BP/0506/379-2/2020. számú határozatával az elsőfokú gyámhatóság határozatát – a fokozatosság elvének figyelembe vételével – megváltoztatta. A határozat 2020. október 21. napján véglegessé vált. E végleges határozat értelmében az Indítványozó jogosult volt a gyermekkel a [REDACTED] családszolgálat- és Gyermekjóléti Központban, a kapcsolattartást biztosító szakember jelenlétében és tanácsadása mellett kapcsolatot tartani minden hónap páratlan szombati napján 9.00-12.00. óra között. A határozat rendelkezett továbbá a kapcsolattartás lemondása és pótlása részletszabályairól is.

[7] E másodfokú végleges határozat bírósági felülvizsgálatát mind az Indítványozó, I. rendű felperesként, mind a Kérelmezett, II. rendű feleperesként kezdeményezte. Az ennek nyomán folyó közigazgatási perben a Kérelmezett két alkalommal kérte azonnali jogvédelem keretében halasztó hatály elrendelését. Első kérelmét a Fővárosi Törvényszék 2021. február 15. napon kelt 59.K.701.418/2021/5. számú végzésével elutasította, mely ellen kérelmezett fellebbezett. Fellebbezését a Kúria 2021. május 19. napon bírálta el, s Kpkf.V.40.121/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel a Fővárosi Törvényszék végzését érdemi felülbírálatra alkalmatlannak tartotta, tekintve, hogy a bíróság a tényállást nem állapított meg, döntése jogi indokolást nem tartalmazott. Ennek folyományaként született meg a Fővárosi Törvényszék 2021. június 16. napon kelt 59.K.701.418/2021/18. számú végzése, mellyel a közigazgatási bíróság azonnali jogvédelem keretében elrendelte a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát a másodfokú gyámhatósági határozat végrehajtására kiterjedően. E döntés ellen az Indítványozó terjesztett elő fellebbezést, amelynek a Kúria helyt adott, Kpkf.VI.40.684/2021/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék végzését megváltoztatta és a kérelmezett azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította. A Kúria tényként rögzítette, hogy az Indítványozó a gyermekkel hat éves koráig közös háztartásban élt, a gyermek életében aktívan részt vett, közöttük érzelmi kötődés állt fenn. A Kúria úgy ítélte meg, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó gyámhatósági határozat szerinti kapcsolattartás a kiskorú gyermeket nem veszélyezteti, testi és lelki fejlődését nem károsítja. Mérlegelése során arra az eredményre jutott, hogy a halasztó hatály elrendelése súlyosabb károsodást eredményezhet, mint a határozat végrehajtása. A Kérelmezett azonban 2021. november 28. napon újabb kérelmet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez az azonnali jogvédelem biztosítása érdekében, melyet a Fővárosi Törvényszék 2.K.701.418/2021/45. számú végzéssel, 2022. január 13. napon elutasított. A Kérelmezett e végzést megfellebbezte, a Kúria az ügyben 2022. március 16. napon meghozott, Kpkf.II.39.201/2022/3. számú döntésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. Ahogy arra fentebb már hivatkoztam, a Fővárosi Törvényszék 2022. május 5. napon hozta meg 2.K.701.418/2021/70. számú ítéletét, melyben az Indítványozó kereseti kérelmének nagyrészt helyt adva a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály BP/0506/379-2/2020. számú határozatát megsemmisítette, a hatóságot megismételt eljárásra kötelezte. A Fővárosi Törvényszék túlnyomórészt az Indítványozó kereseti kérelmének helyt adva megállapította, hogy a Kormányhivatal nem tett eleget indoklási kötelezettségének, a határozat ellentmondásos és végrehajthatatlan rendelkezéseket tartalmazott, és megalapozatlannak ítélte a Kérelmezett felróható,

rosszhiszemű magatartására vonatkozó megállapításait, ezek orvoslására kötelezte az alperesi hivatalt a megismételt eljárásban.

[8] A közigazgatási perrel párhuzamosan még 2021. május 3-án a Kérelmezett a kapcsolattartás helyszínének megváltoztatása érdekében az illetékes gyámhatósághoz fordult, 2021. július 1. napján pedig a nevelőszülői kapcsolattartás megszüntetése iránt kezdeményezett eljárást. S noha a kerületi kormányhivatal először – az Indítványozó kérelmének helyt adva – e két eljárásnak a közigazgatási per befejezéséig történő felfüggesztését rendelte el, utóbb, a 2022. február 8. napon hozott BP-14/104/00449-17/2022. számú végzésével a két eljárás folytatásáról rendelkezett. E két eljárás eredményeként született meg a kapcsolattartás megvonására irányuló kérelmet elutasító, BP-14/104/00449-54/2022. számú határozat, valamint a 2022. április 26. napon kelt, BP-14/104/00449-53/2022. számú határozat, mely utóbbi a kapcsolattartást akként változtatta meg, hogy [REDACTED] *felügyelt kapcsolattartás keretében jogosult a gyermekkel kapcsolatot tartani minden hónap [REDACTED]*

erre a célra kijelölt helyiségében, kapcsolattartást biztosító szakember jelenlétében és tanácsadása mellett”, továbbá szabályozta a kapcsolattartás részleteit, többek közt a pótlás rendjét is.

[9] A tényállás lényegét röviden összefoglalva: az Indítványozó a 2022. február 19-én esedékes, az elsőfokú bíróság döntése alapján a Kérelmezett magatartása miatt meghíúsult kapcsolattartási alkalom pótlására indult közigazgatási perében amiatt lett pervesztes, így amiatt hiúsult meg a kapcsolattartást elrendelő határozat végrehajtása az adott alkalom tekintetében, mert a támadott döntést meghozó másodfokú bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék utóbb, 2022. május 5-án a kapcsolattartás rendjét szabályozó gyámhatósági határozatot megsemmisítette. Utóbbi, a Kérelmezett és az Indítványozó által egyaránt megtámadott határozat megsemmisítésére azonban eljárási okból került sor, és Indítványozó kapcsolattartási jogát sem ebben, sem más eljárásban sem gyámhatósági, sem bírósági határozat nem vonta meg soha. A támadott másodfokú határozat tehát Indítványozót a folyamatosan fennálló kapcsolattartási jogának megsértéséből eredő igény érvényesítésétől zárta el egy utóbb született, a kapcsolattartási jog megvonásaként nem értelmezhető bírósági ítélet alapján.

II. Eljárási kérdések, befogadhatóság

Alaptörvényben foglalt jog sérelme, érintettség, jogorvoslati lehetőség hiánya

[10] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogát sérti és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés a) pontja alapján jogállástól függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt. Az Indítványozó természetes személy, aki ténylegesen is felperesként járt el a perben, a támadott ítélet az általa kezdeményezett igényérvényesítést utasítja el.

[11] Az támadott végzés nyomán a jelen indítvány érdemi indokolásában kifejtetteknek megfelelően sérült az Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi élethez, kapcsolattartáshoz való joga, hiszen a döntés elutasította az elmulasztott kapcsolattartási alkalommal kapcsolatos, bírósági úton előterjesztett igényérvényesítését. Az ügyben az Indítványozó tehát az alapulfekvő bírósági eljárásban fél (kérelmező) volt, rá a döntés rendelkezést tartalmaz, jogaira és kötelezettségeire kihat.

[12] A törvényszék végzésével szemben további rendes jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére. Az Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelemmel nem élt.

Bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

[13] Az Abtv. 29. § alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

[14] Az Indítványozó ezzel kapcsolatban rámutat, hogy jelen ügyben a támadott döntés tartalmából az következik, hogy a gyámhatósági kapcsolattartási határozat formai-eljárási okból történő, a kapcsolattartási jog megvonásáról nem rendelkező utóbbi közigazgatási bírósági megsemmisítése miatt elenyészik a kapcsolattartásra jogosult azon joga, hogy a korábban hatályos kapcsolattartási rend szerint a gyermeket gondozó fél által elmulasztott kapcsolattartást pótolta. Ez egyrészt a konkrét ügyben nyilvánvalóan kihatott a döntés érdemére, hiszen a számára kedvező elsőfokú végzést követően az Indítványozó kérelmét a törvényszék elutasította. Másrészt a kérdés egyben alapvető alkotmányjogi jelentőséggel is bír az Indítványozó álláspontja szerint, hiszen az ügy a gyermekkel való hozzátartozói kapcsolattartást jogvita esetén kikényszeríteni hivatott intézményrendszer működésével összefüggő alapvető, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogok lényegét érintő kérdéseket vet fel.

Határidő

[15] Az Abtv. 30. § (1) bekezdés alapján jelen alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés, azaz a támadott végzés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A törvényszék döntését 2022. július 15. napján kézbesítették az Indítványozó jogi képviselője részére, azaz az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi határideje 2022. szeptember 13. napja, tehát az Indítványozó jelen panasz benyújtásakor a törvényben foglalt határidőt megtartotta.

III. Az indítvány érdemi indokolása

[16] Az Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügy alapját képező kérelem elutasításával az alábbiakban kifejtettek szerint sérült az Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi élethez, valamint kapcsolattartásához, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt bírósághoz forduláshoz, illetve tisztességes bírósági eljáráshoz való joga.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelme

[17] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, kapcsolattartását tiszteletben tartsák. Az állandó alkotmánybírói gyakorlat alapján a nevelőszülők kapcsolattartási jogának érvényesítésével kapcsolatos igények ezen alapjog védelme alatt állnak.

[18] A támadott döntés Indítványozó fennálló, érvényesíteni próbált kapcsolattartási jogát indokolatlanul, azt megalapozó alkotmányos indok fennállása nélkül vonja el, hiszen abból – a jelen indítvány [9] bekezdésében már kifejtettekkel összhangban – egyfelől az következik, hogy a konkrét ügyben az elsőfokú döntéssel is igazolt módon alappal kezdeményezett jogérvényesítés sikertelen lett, másfelől pedig az, hogy a konkrét kapcsolattartási alkalom pótlására, illetve az érintett időszak tekintetében alapjogi megalapozottsággal rendelkező jogának érvényesítésére nem marad Indítványozónak jogorvoslati eszköze. Így a döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését.

[19] Indítványozó álláspontja szerint a Bpnt.-nek a támadott döntés által hivatkozott és alkalmazott 22/A. §-ának nem tulajdonítható alkotmányosan olyan értelmezés, amely az Indítványozó már biztosított kapcsolattartási jogával kapcsolatos, múltbeli jogsértéssel összefüggő igényeit olyan későbbi bírósági döntés alapján korlátozza, amelyből annak megvonása nem következik. Erre tekintettel az Indítványozó az ügyben alkalmazott törvényi rendelkezést nem tartja ugyan alkotmányellenesnek, ám kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szükség szerint vizsgálja meg annak a lehetőségét a

támadott döntés megsemmisítésének esetére, hogy a rendelkezés alkalmazásával kapcsolatban alkotmányos értelmezési követelményt rögzítsen.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

[20] Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]]. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság szerint „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95]

[21] A támadott döntés ezen követelményeket az Indítványozó álláspontja szerint azért sérti, mert bár formai értelemben az nem vonta el tőle a bírósági eljárás – az igény jellegéből fakadóan privilegizált, nemperes eljárás keretében történő, de bírói úton megvalósuló – kezdeményezésének lehetőségét, azonban annak tartalma a jogi igény érdemi elbírálásának mellőzéséhez vezetett. Így a törvényszék eljárási kérdésben hozott, a folyamatban lévő közigazgatási eljárást és a nemperes jogérvényesítést viszonyát érintő döntése arra az eredményre jutott, hogy az Indítványozó bírósági igényérvényesítésének lehetőségét a támadott döntés megvonta. Ez pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vezetett.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 51.Pkf.632.779/2022/4. szám alatt hozott jogerős végzést – az elsőfokú végzés érintetlenül hagyásával – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Az Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdés alapján kéri az indítványban szereplő természetes személyazonosító adatainak zárt kezelését.

Budapest, 2022. szeptember 13.

dr. Spronz Júlia
az Indítványozó jogi képviselője

dr. Spronz Júlia
ügyvéd